

ת"פ 46473/03/18 - מדינת ישראל נגד אטרסאו פנטהון

בפני בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 46473-03-18 מדינת ישראל נ' פנטהון
ת"פ 15424-11-17 מדינת ישראל פנטהרון
כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל: בעניין:
המאשימה
נגד
אטרסאו פנטהון
הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יעל גבעוני

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד רחלי גססה

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 3.12.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות שני כתבי אישום שצורפו זה לזה, כדלקמן:
- **בת"פ 15424-11-17** - בעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי, לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
לפי כתב האישום הראשון, בשעות הצהריים של יום 11.9.17 נכנס הנאשם לחנות של המתלונן כשהוא תחת השפעת אלכוהול וביקש מהמתלונן שיתקשר לאחיו. המתלונן אמר לנאשם כי אין לו את המספר. הנאשם אמר למתלונן שהוא "כל היום נמצא עם חברה שלו הזונה" והמתלונן השיב "שיעוף מהחנות". בתגובה, שלף נאשם מספרים והחל לצעוק ולהתפרע. המתלונן צעק לעזרה והנאשם יצא מהחנות (להלן - "**כתב האישום הראשון**").
- **בת"פ 46473-03-18** - בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין ובשתי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
לפי כתב האישום השני, בשעות הבוקר של יום 19.3.18 נכנס הנאשם לאתר בניה בגן יבנה, שאל את המתלונן

אם יש עבודה עבורו והמתלונן ענה בשלילה. בהמשך, ניגש הנאשם לאחד החדרים באתר הבניה ונטל מתיקו של המתלונן ארנק. עת הבחין המתלונן שארנקו חסר והנאשם ישן במקום, דרש המתלונן מהנאשם, כי ישיב לו את ארנקו והנאשם סירב. בנסיבות אלה, הגיעו למקום שוטרים ומצאו את ארנקו של המתלונן בגרבו הימנית של הנאשם. לאחר עיכוב הנאשם לתחנת המשטרה אמר הנאשם לשוטר "אני ארביץ לך באזרחות, אני אדקור אותך בסכין". כן אמר הנאשם לשוטר אחר בתחנת המשטרה "אני אשב עליך מאסר עולם, אתה עוד תיפגש איתי" (להלן - "כתב האישום השני").

2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 19.12.18, ציין כי הנאשם הגיע לשירות המבחן עת נידף ממנו ריח חזק של אלכוהול. בשל מצבו האישי המורכב של הנאשם והקושי בהתקשרות עמו, הוחלט בכל זאת לקיים פגישה קצרה. במהלך שיחה עם מנהלת השירות, הנאשם נהג בחוסר סבלנות, התקשה להקשיב והתבטא באימפולסיביות. הנאשם התבקש להמתין מספר דקות לפני כניסתו לקצינת המבחן, אולם הנאשם סירב ועזב את המקום.

4. בתסקיר משלים מיום 10.1.19 הוסיף שירות המבחן, כי בשנתיים האחרונות הנאשם דר רחוב, וקודם לכן גר לסירוגין בבית אמו בגן יבנה. בחמשת החודשים האחרונים עובד במפעל לאיסוף בקבוקים. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם מכור לחומרים פסיכואקטיביים. הנאשם עלה לישראל בגיל 12 והשתלבותו היתה כרוכה בקשיי קליטה והסתגלות. אביו של הנאשם נפטר טרם לידתו. הנאשם תיאר את הקשר המשפחתי כמעורער ומלווה בקונפליקטים וריחוק רגשי. אמו התקשתה להציב לו גבולות ולהכיל את קשייו. הנאשם גדל ללא דמויות הוריות תומכות ויציבות. הנאשם סבל מאלימות פיזית ונפשית מצד אביו החורג ובגיל 13 גורש מביתו. הנאשם ביטא כאב ועצב בשל אי התעניינות של בני משפחתו בגורלו ורצונם להרחיקו. הנאשם החל לצרוך סמים בגיל 14 ולאורך השנים התנסה בכל סוגי הסמים ובאלכוהול כמפלט מכאב, בדידות ועזובה רגשית. הנאשם מסר כי חייו מאופיינים במצוקה רגשית וכוונות אובדניות. בשנת 2014 השתלב הנאשם בגמילה בקהילה טיפולית "בדרך", אולם נמצא כלא מתאים להמשך הטיפול והופנה ליחידה להתמכרויות. בתקופה זו הנאשם הצליח להשתלב בתעסוקה, לשתף פעולה והפסיק את השימוש בחומרים ממכרים. עם זאת, לאחר מכן התקשה הנאשם להימנע ממעורבות פלילית חוזרת. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם לוקח אחריות פורמאלית על ביצוע העבירות, אך מתקשה להכיר בחלקים האלימים והפוגעניים שבהתנהגותו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרות וציין, כי הוא מסוגל להימנע משימוש בחומרים ממכרים בעצמו. החל מחודש דצמבר 2018 הנאשם מסר בדיקות שתן ולא נמצאו בהן שרידי סם. עם זאת, להערכת שירות המבחן, רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם לביצוע עבירות בעתיד היא גבוהה וקיים סיכון לפגיעה עצמית לאור מצבו הרגשי הירוד.

לאור המוטיבציה שהביע הנאשם לשיקום, ולמרות מצבו הקשה של הנאשם והחזרתיות בביצוע עבירות, ביקש שירות המבחן דחייה לצורך ניסיון טיפולי.

5. בתסקיר משלים מיום 8.4.19 הוסיף שירות המבחן, כי בתקופת הניסיון הטיפולי הנאשם מסר בדיקות שתן ולא נמצאו בהן שרידי סם, אולם הנאשם הגיע למפגשים כשהוא תחת השפעת אלכוהול, מצבו הרגשי לא מווסת והתנהג בתוקפנות. הנאשם הופנה למחלקה לדרי רחוב באשדוד, אולם לא התייבב. הנאשם גם התקשה לשמור על קשר רציף ועקבי, הפסיק להגיע למפגשים ולמסור בדיקות שתן. להתרשמות שירות

המבחן, צריכת אלכוהול ושימוש בסמי "פיצוציות" - שאינם מתגלים בבדיקות - גורמים לרגרסיה במצבו ומגבירים את הסיכון להתנהגות עוברת חוק. מכאן, המליץ שירות המבחן לגזור את דינו.

6. בתסקיר אחרון מיום 1.7.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם הגיע לפגישה כשנודף ממנו ריח חזק של אלכוהול, הגיב בתוקפנות והתקשה להקשיב. בעקבות זאת הוזמן מאבטח אשר הוציא את הנאשם מהשיחה. גם לאחר התאוררות, הנאשם התקשה לווסת את עצמו. הנאשם מסר שאינו מוכן לשתף פעולה עם קצינת המבחן וביקש להחליפה. בהמשך, לא ניתן היה להשיג את הנאשם. ממחלקת דרי רחוב באשדוד נמסר, כי הנאשם סירב לחתום על טפסי ויתור סודיות והגיע תחת השפעת אלכוהול. הנאשם לא נענה להשתלב בטיפול גמילה. הנאשם הגיע, פעם נוספת, לשירות המבחן כשהוא תחת השפעת אלכוהול, התנהל בתוקפנות לרבות איומי התאבדות, קללות והתנהגות אימפולסיבית והצוות נאלץ להזמין משטרה למקום. להתרשמות שירות המבחן, עניינו של הנאשם רגיש ומורכב. הנאשם דר רחוב, ללא עורף תמיכתי משפחתי וחברתי והיעדר כוחות פנימיים לקידום מצבו. הנאשם מתקשה להימנע משימוש בחומרים משני תודעה, ובכך יש כדי להגביר את סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. הנאשם תופס את שירות המבחן כמקור לקשייו ואינו רואה את השירות כגורם טיפולי ומסייע. הנאשם בעל עמדות אנטי ממסדיות, תחושות עוול, ניכור וכעס. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם עסוק בהישרדות יומיומית ותסכול ואין ביכולתו להתמודד עם תפקוד תקין, לבנות קשר המבוסס על אמון וגיוס כוחות פנימיים לשיתוף פעולה לצורכי שיקום. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

עדות אופי

7. מר בר יעיש העיד מטעם הנאשם. לדבריו, הוא מכיר את הנאשם מגן יבנה. עוד הוסיף, כי החל ללוות את הנאשם וכי חוסר שיתוף הפעולה מצד הנאשם נובע מהפקרתו על ידי המסגרות. הנאשם סובל מהתמכרות לאלכוהול אולם הפסיק להשתמש בסמים.

טענות הצדדים לעונש

8. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על האוטונומיה של הפרט, הגנה על קניינו ורכושו של הפרט וכן שמירה על הסדר הציבורי.

9. לטענתה, מידת הפגיעה היא בינונית. לפי כתב האישום הראשון, הנאשם ביצע את העבירה תחת השפעת אלכוהול, תוך ששלב מספריים והחל לצעוק ולהשתולל. לפי כתב האישום השני, הנאשם נטל ארנק של המתלונן ואיים על השוטרים.

10. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את כתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות. מתחם העונש ההולם את כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

11. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי; לחובתו 15 הרשעות קודמות וכבר הוטלו עליו תקופות מאסר קודמות. כן עומד לחובתו מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים; מתסקירי שירות המבחן עולה, כי נעשו מספר ניסיונות לגייס את הנאשם להליך טיפולי, אולם הדבר לא צלח בשל היעדר שיתוף הפעולה של הנאשם. הנאשם מסר אמנם בדיקות שתן בהן לא נמצאו שרידי סם, אולם הגיע למפגשים בשירות המבחן תחת השפעת אלכוהול. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נעדר כוחות, שולל נזקקות טיפולית ומכאן לא בא בהמלצה טיפולית.

12. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל עליו מאסר לתקופה של חודש בכתב האישום הראשון, מאסר לתקופה של 8 חודשים בכתב האישום השני, להפעיל המאסר על תנאי במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של שנה ומאסר על תנאי.
13. באי כוח הנאשם טענו, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: לפי כתב האישום הראשון, הנאשם אך התפרע במקום ציבורי ומכאן שהעבירה ברף הנמוך. לפי כתב האישום השני, הנאשם נטל מהמתלונן את ארנקו וישן עם הארנק בקרבת מקום. הארנק הוחזר למתלונן. הנאשם גם איים על שוטרים לאור מצבו.
14. עוד טענו באי כוח הנאשם, כי הנאשם דר רחוב ומצבו הרפואי בכי רע.
15. לטענת באי כוח הנאשם, בנסיבות אלו אין מקום להטיל עונש הכולל מאסר בפועל.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

16. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה עולה, כי כל אחד מכתבי האישום הוא אירוע נפרד שאינו קשור לתוכנית עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)). לפיכך, יש לראות כל אישום כאירוע נפרד ולקבוע עונש הולם בגינו.
17. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.
18. כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הראשון נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על הסדר הציבורי. מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא נמוכה. הנאשם נכנס לחנות תחת השפעת אלכוהול, שלף מספריים והחל לצעוק ולהשתולל.
19. כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום השני, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו של הפרט ורכושו. לצד זאת, נפגעו גם הערכים החברתיים של הגנה על תפקודן של רשויות אכיפת החוק ושלומן. הפגיעה בערכים החברתיים, בהקשר זה, היא בינונית. הנאשם הגיע לאתר בניה וביקש עבודה, נכנס לאחד החדרים ונטל את ארנקו של המתלונן. עת הגיעו שוטרים למקום מצאו את הארנק בגרבו של הנאשם. הנאשם גם איים על שני שוטרים. מנסיבות ביצוע העבירות עולה, כי הנאשם חוזר ומבצע עבירות על רקע צריכת חומרים משני תודעה והיעדר ויסות.
20. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדך של עבודות שירות (ראו למשל: ת"פ (חי') 22567-05-18 **מדינת ישראל נ' עבאס ואח'** ביחס לנאשם 6 (1.4.19); ת"פ (ת"א) 35418-08-14 **מדינת ישראל נ' איסקוב** (11.7.17); ת"פ (ראשל"צ) 43817-08-16 **מדינת ישראל נ' ציחוטסקי** (4.7.17); ת"פ (ק"ג) 4136-01-17 **מדינת ישראל נ' חוחאשוילי** (26.4.17); ת"פ (רח') 36748-09-15 **מדינת ישראל נ' אלול** (7.9.16); ת"פ (ק"ג) 24047-03-14 **מדינת ישראל נ' עזרא ואח'** (7.11.16)).
21. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של גניבה ברף נמוך ואיומים, בנסיבות דומות, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים (ראו למשל: רע"פ 7224-14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.14)); עמוד 4

ע"פ (ת"א) 54440-12-16 גרשון נ' מדינת ישראל (1.3.17); ת"פ (רמ') 3079-04-13 מדינת ישראל נ' רובינשטיין (24.2.16); ת"פ (י-ם) 16142-11-14 מדינת ישראל נ' אבו רמילה (2.3.16); ת"פ (ק"ג) 48360-07-14 מדינת ישראל נ' ווגמן (21.7.15); ת"פ (ראשל"צ) 56673-07-13 מדינת ישראל נ' ששון - אבכזר (21.4.15); ת"פ (רח') 27767-03-14 מדינת ישראל נ' ג דין (19.1.15); ת"פ (קריות) 27017-06-13 מדינת ישראל נ' עזאם (9.10.13); ת"פ (י-ם) 41287-07-13 מדינת ישראל נ' בן חיים (9.10.13).

22. מכאן, לאור מדיניות הענישה ונסיבות העניין, מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות. מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

23. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לחובתו של הנאשם 15 הרשעות קודמות מהשנים 1997 - 2016 בעבירות אלימות, רכוש וסמים. על הנאשם הוטלו מספר תקופות מאסר (עת/1); לחובתו של הנאשם גם תלוי ועומד מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים מת"פ (רח') 63945-06-16 (עת/2);

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו;

מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חיו הקשות והמורכבות של הנאשם שהוא דר רחוב. עוד עולה מתסקירי שירות המבחן, כי הנאשם התמכר לחומרים פסיכואקטיביים בגיל 14. החל מחודש דצמבר 2018 לא נמצאו שרידי סם בבדיקות שנערכו לנאשם, אולם הנאשם התייצב פעם אחר פעם בשירות המבחן, כשהוא תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן ערך מספר רב של ניסיונות לגייס את הנאשם להליך טיפולי, והנאשם אף הופנה למחלקה לדרי רחוב. אולם, כל ניסיונותיו של שירות המבחן לא צלחו בשל התנהלות הנאשם, התייצבותו לפגישות תחת השפעת אלכוהול, התנהלותו האלימה כלפי שירות המבחן ושלילת נזקקות טיפולית. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתקשה להימנע מחומרים משני תודעה, ובכך יש כדי להגביר את סיכון הנשקף ממנו. הנאשם תופס את שירות המבחן כמקור לקשייו, הוא מבטא עמדות אנטי ממסדיות וחש ניכור וכעס. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם נמצא בהישרדות יומיומית אשר מובילה לתסכול ומחלישה את יכולותיו להתמודד וגייס כוחות לצורכי שיקום. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

24. כאן המקום להדגיש, כי במשך תקופה ממושכת שנמשכה כ-9 חודשים נתן בית המשפט לנאשם הזדמנויות חוזרות ונשנות לשיתוף פעולה עם שירות המבחן, בשל מצבו הקשה של הנאשם ונסיבות חיו, והכל על מנת לנסות ולחלץ את הנאשם ממעגל ההתמכרות בו הוא מצוי. אולם, נראה כי הנאשם לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו.

25. הנה כי כן, יש להטיל על הנאשם עונש המצוי במחצית מתחמי העונש ההולם, הכולל מאסר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי. לאור מצבו הכלכלי של הנאשם והיותו דר רחוב אין מקום להטיל עליו רכיבי ענישה כלכליים.

26. בהיעדר הליך שיקומי והיעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן, גם אין כל הצדקה להארכת המאסר על

תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם. עם זאת, לאור הודאת הנאשם, המאסר על תנאי יופעל, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, למאסר המוטל בתיק זה.

27. הנאשם נשלח לממונה על עבודות שירות מספר פעמים. תחילה, לא התייצב בפני הממונה. בהמשך, נדרש להציג חוות דעת עדכנית של פסיכיאטר המתייחס לכשירותו לביצוע עבודות שירות. ניתנו לנאשם מספר הזדמנויות להציג חוות הדעת. לפי חוות דעת הממונה מיום 8.1.20 הנאשם הציג לבסוף חוות דעת פסיכיאטרית עדכנית מיום 28.12.19 (ענ/1 (להלן - "**חוות הדעת הפסיכיאטרית מטעם הנאשם**").

28. בחוות דעת מיום 8.1.20 ומיום 27.1.20 הדגיש הממונה, כי הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות בשל הערכת רופא המערך של עבודות שירות המבוססת על חוות הדעת הפסיכיאטרית מטעם הנאשם. לעמדת הממונה, חוות דעת זו אינה מתייחסת לעברו הפסיכיאטרי של הנאשם, למרות שהיה מטופל פסיכיאטרי. עוד הוסיף הממונה, כי הנאשם דיווח על שימוש בסמים - בעברו - וכי תחת השפעת סמים הוא חשדני וסובל מהפרעות בתפישה.

29. כידוע, ההחלטה על השמת הנאשם בעבודות שירות מסורה בסופו של דבר לבית המשפט ולא לממונה. עם זאת, על בית המשפט לקחת בחשבון את חוות דעתו של הממונה.

30. ככלל, לא די במגבלות של נאשם כדי למנוע ממנו לבצע עבודות שירות (ראו למשל: רע"פ 1/09 **אסרף נ' מדינת ישראל** (17.3.10); ת"פ (מחוזי, חי') 10623-11-16 **מדינת ישראל נ' שטרית** (16.7.17); וראו גם: ישי שרון וטל ענר "**תיקון פרק עבודות השירות בחוק העונשין**" הסנגור 155 (פברואר 2010)).

מכאן, שאין ברקע פסיכיאטרי כדי לשלול מהנאשם לבצע עבודות שירות.

31. כאמור, חוות דעת הממונה מבוססת על חוות דעת פסיכיאטרית שהגיש הנאשם ובה התייחסות למצבו הפסיכיאטרי של הנאשם וכן למצבו בעת שימוש בסמים.

32. מעיון בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהגיש הנאשם עולה, כי להערכת הפסיכיאטר המטפל, בוחן המציאות של הנאשם תקין שיפוט החברתי שמור וכי הנאשם שולל מחשבות אובדניות וכוונות תוקפניות. עוד ציין הפסיכיאטר המטפל, כי הנאשם לא מוכר לשירות הפסיכיאטרי.

מכאן, שלא נהיר על מה מבוססת הערכת הממונה כי הנאשם טופל בעבר פסיכיאטרי.

33. גם לא נהיר על מה מבוססת הערכת הממונה, כי בשל התנהגותו בעת שימוש בסמים לא ניתן להשים הנאשם בעבודות שירות. אמנם צוין במסמך הרפואי, כי הנאשם השתמש בעבר בסמים, אולם לדברי הנאשם, הוא אינו משתמש בסמים בשנתיים האחרונות. דברים אלו עולים בקנה אחד גם עם המידע שמסר שירות המבחן.

34. מכאן, שהערכת רופא מערך הממונה, כי לא ניתן להשים הנאשם בשל מצבו הפסיכיאטרי אינה מבוססת בנתונים. הערכתו כי לא ניתן להשים את הנאשם בעבודות שירות בשל התנהגותו בעת שימוש בסמים, אינה רלוונטית לעת הזו.

35. כאמור, אף שירות המבחן ציין, כי בבדיקות שתן שנערכו לנאשם לא נמצאו שרידי סם. מכאן, שחוות דעת הממונה אינה מבוססת על מידע עדכני בדבר מצבו הפסיכיאטרי של הנאשם וגם לא על מידע עדכני בדבר שימושו בסמים. הממונה גם לא ציין, כי מצא סמים בבדיקות שתן. הממונה אף לא פירט אילו פעולות ביצע על מנת לנסות ולהשים את הנאשם בעבודות שירות.

36. שקלתי אם די בשימוש לרעה באלכוהול על ידי הנאשם כדי למנוע השמתו של הנאשם בעבודות שירות, וזאת למרות שהממונה כלל לא התייחס לכך. אכן, הנאשם התקשה להירתם להליך טיפולי, בין היתר על רקע שימוש לרעה באלכוהול. עם זאת, התרשמותי היא, כי לאחרונה חל שינוי מסוים במצבו, בין היתר, לאור ליווי על ידי מר בר יעש, שאף העיד לטובתו. בדיונים האחרונים ניכר כי הנאשם מתקשר ומשתף פעולה עם ההליך המשפטי. יש לקוות ששינוי זה יבוא לידי ביטוי בביצוע עבודות שירות בהתאם להנחיות הממונה. אולם נהיר, שככל הנאשם יפר את הכללים הנדרשים, ניתן יהיה להפקיע את המשך ביצוע עבודות השירות ולהורות על ביצוע המאסר בפועל.

37. לאור האמור, אינני רואה מניעה, כי הנאשם יבצע את המאסר שיוטל עליו בדרך של עבודות שירות.

סוף דבר

38. לפיכך, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 16.3.20. על הממונה להשים את הנאשם בעבודות שירות בהתאם;

ב. יופעל מאסר על תנאי מת"פ (רח'') 63945-06-16 לתקופה של 3 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר למאסרו בתיק זה, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים בדרך של עבודות שירות;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום שחרורו לא יעבור כל עבירה מהסוג בה הורשע.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

גזר הדין יומצא לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן, אשר ילווה את הנאשם בביצוע עבודות שירות לתקופה העולה על 6 חודשים.

ניתן היום, ח' שבט תש"פ, 03 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.